

Sygn. akt IX W 1354/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lipca 2014 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Sienicka

Protokolant: Kalina Pawełko

w obecności oskarżyciela publ. P. S.

po rozpoznaniu w dniu 20 maja, 3 czerwca i 17 lipca 2014 r. sprawy

D. K. s. T. i R. z domu D.

ur. (...) w O.

obwinionego o to, że:

w dniu 17.12.2013r. o godzinie 8:15 w O. na ul.(...) kierując samochodem marki O. (...) o nr rej. (...) nie zachował szczególnej ostrożności podczas zmiany pasa ruchu i nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu dla kierującego samochodem marki N. (...) o nr rej. (...) w wyniku czego doprowadził do zderzenia się pojazdów ich uszkodzeń oraz zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym

- tj. za wykroczenie z art. 86 § 1 kw w zw. z art. 22 ust. 1 i 4 ustawy Prawo o ruchu drogowym,

ORZEKA:

I. **obwinionego D. K.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 86§ 1 kw w zw. z art. 22 ust. 1 i 4 ustawy Prawo o ruchu drogowym skazuje go, wymierzając na podstawie art. 86§1 kw **karę 400 (czterysta) złotych grzywny;**

II. na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw zwalnia obwinionego od kosztów postępowania i opłaty.

Sygn. akt IX W 1354/14

UZASADNIENIE

Obwiniony D. K. mieszka w O. , pracuje w banku jako specjalista , osiąga dochód miesięczny około(...) , na utrzymaniu ma dwoje studiujących dzieci .

W dniu 17.12.2013r. około godziny 8:15 obwiniony jechał samochodem marki O. (...) o nr rej. (...) ul. (...) w O. w kierunku Dworca (...). Poruszał się prawym pasem ruchu. Zbliżał się do miejsca, gdzie pas prawy kończył się. W tym czasie lewym pasem ruchu w tym samym kierunku poruszał pokrzywdzony P. C. (1) samochodem marki N. (...) o nr rej. (...). Obwiniony rozpoczął manewr zmiany pasa ruchu . Wjechał bezpośrednio przed samochód pokrzywdzonego . Doszło do kontaktu obu pojazdów. W samochodzie marki O. (...) o nr rej. (...) zarysowany został tylny lewy błotnik i zderzak tylny z lewej strony . W samochodzie marki N. (...) o nr rej. (...) porysowany został zderzak przedni z prawej

strony , zarysowany błotnik przedni z prawej strony , otarta opona koła przedniego prawego, pęknięty reflektor prawy przedni.

Na miejsce zdarzenia wezwany został patrol policji. Funkcjonariusze K. S. (1) i P. O. (1) dokonali oględzin obu pojazdów. Zaproponowali obwinionemu ukaranie grzywną nałożoną w drodze mandatu karnego. Obwiniony odmówił przyjęcia.

W dniu zdarzenia widoczność była dobra, jezdnia mokra. Do kolizji doszło na prostym odcinku drogi asfaltowej, dwukierunkowej , z obowiązującym ograniczeniem prędkości do 50km/h. Na wysokości budynku nr (...) przy ul (...) i budynku nr (...) Pl (...) dla jadących w obu kierunkach przeznaczone są po dwa pasy ruchu oddzielone linią podwójną ciągłą. Pomędzy pasami w tym samym kierunku znajdują się linię przerywane. Pas prawy dla jadących stroną Dworca(...) koczy się.

(d. wydruk z bazy (...) 5-5v, notatka k 7, protokół oględzin k 8-9, zeznania P. C. k 38v, 11v, wyjaśnienia obwinionego k 38-38v , P. O. k 44-44v, K. S. k 44,szkic k 13)

Obwiniony D. K. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, iż jechał prawym pasem ul (...). Włączył kierunkowskaz i zaczął zmieniać pas ruchu Nie pamiętał jaki odcinek przejechał z włączonym kierunkowskazem przed rozpoczęciem manewru. Spojrzał w lusterku, było miejsce do wykonania manewru. Widział samochód jadący lewym pasem ruchu, znajdował się bezpośrednio za nim . Prawy pas kończył się . Gdy zmieniał pas z prawego na lewy pokrzywdzony przyspieszył i zablokował mu możliwość wjazdu na lewy pas ruchu, przez co doszło do otarcia lewego zderzaka jego pojazdu . Oświadczył, iż zdaje sobie sprawę, że miał obowiązek przepuszczenia samochodu jadącego lewym pasem , ale pas prawy kończy się , nie miał możliwości zatrzymania się. Oświadczył, iż poruszał się z prędkością około 40km/h, a manewr wykonał prawidłowo.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionego w części dotyczącej oceny prawidłowości wykonanego przezeń manewru zmiany pasa ruchu i zachowania na drodze kierowcy samochodu marki N. (...) o nr rej. (...), uznając je za przejaw przyjętej przez niego linii obrony zmierzającej do uniknięcia odpowiedzialności za zarzucane mu wykroczenie. Twierdzenia obwinionego pozostają w sprzeczności z zeznaniami świadka P. C. (1).

Pokrzywdzony zeznał, iż jechał z dozwoloną prędkością około 40km/h lewym pasem ruchu ul (...) w kierunku Dworca (...). Zbliżał się do miejsca , gdzie kończy się prawy pas ruchu. Na prawym pasie równoległe z nim poruszał się samochód, którym kierował obwiniony. Obwiniony wjechał na pas lewy w wyniku czego doszło do kontaktu pojazdów. W czasie zmiany przez obwinionego pasa ruchu , przód samochodu pokrzywdzonego znajdował się na wysokości O. (...). Pokrzywdzony zeznał, iż poruszał się wówczas ze stałą prędkością, nie miał możliwości uniknięcia kolizji, nie zdążył wykonać manewrów obronnych. Był skupiony na swoim pasie , dopiero teraz wie że pas prawy w okolicy miejsca zdarzenia kończy się. Dodatkowo podał, że nie pamięta czy obwiniony miał włączony kierunkowskaz. Potwierdził, że obwiniony jechał szybciej niż on. Pokrzywdzony zeznał, że przed nim jechał samochód osobowy, zachowywał bezpieczną odległość od niego. Obwiniony widząc tę lukę zaczął w nią wjeżdżać doprowadzając do zderzenia.

Sąd w całości podzielił zeznania w/w świadka uznając je za spójne, logiczne, rzeczowe i konsekwentne w toku całego postępowania. Należy zauważyć, iż z zeznań pokrzywdzonego wynika , że obwiniony manewr zmiany pasa ruchu wykonał bez zachowania szczególnej ostrożności i upewnienia się gdzie na pasie lewym nie znajdują się inny pojazd, czy manewr ten nie spowoduje zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Twierdzenia obwinionego, iż nie mógł zatrzymać się , a zmiana pasa ruchu była konieczna i wykonania prawidłowo nie znajdują uzasadnienia ani w zeznaniach pokrzywdzonego ani w obowiązujących przepisach prawa ruchu drogowego. Podobnie ocenić należy argumentację obwinionego, iż pokrzywdzony przyspieszył uniemożliwiając mu bezpieczne wykonanie manewru. Z zeznań pokrzywdzonego wynika, iż w czasie manewru obwinionego poruszał się ze stałą prędkością, a zmiana pasa ruchu przez obwinionego stanowiła dla niego na tyle zaskoczenie ,iż nie zdążył wykonać manewrów obronnych. Na uwagę zasługuje fakt, iż w wyjaśnieniach złożonych na rozprawie obwiniony potwierdził, iż w chwili gdy zaczynał zmieniać pas ruchu, na lewym pasie widział samochód pokrzywdzonego bezpośrednio za nim .

Jako wiarygodne Sąd ocenił także zeznania K. S. (1) i P. O. (1). Potwierdzili oni okoliczności i miejsce w jakich doszło do zderzenia.

Znamieniem warunkującym odpowiedzialność z art. 86 § 1 kw jest spowodowanie zagrożenia w ruchu drogowym poprzez niezachowanie szczególnej ostrożności.

Zagrożenie w ruchu drogowym w danej sytuacji niewątpliwie powstało . Doszło do zderzenia obu pojazdów i ich uszkodzenia na ulicy o dużym natężeniu ruchu.

Zgodnie z art. 22 ust. 1 i 4 ustawy Prawo o ruchu drogowym kierujący pojazdem może zmienić pas ruchu tylko z zachowaniem szczególnej ostrożności, winien ustąpić pierwszeństwa przejazdu pojazdowi , który jedzie po pasie , na który zamierza on wjechać. Szczególna ostrożność polegała m.in na tym, że kierujący powinien być na tyle uważny, aby zdążyć zaniechać zmiany pasa ruchu, gdyby jego kontynuowanie stwarzało zagrożenie dla ruchu drogowego lub inny uczestnik ruchu był zmuszony do podjęcia manewrów obronnych.

Obwiniony wykonując manewr zmiany pasa ruchu, podczas zjazdu na pas lewy nie zachował szczególnej ostrożności, nie obserwował we właściwy sposób zachowania innych uczestników ruchu, nie zachował bezpiecznej odległości pomiędzy pojazdami, nie ustąpił pierwszeństwa i doprowadził do zderzenia z samochodem pokrzywdzonego .

Mając powyższe na uwadze wina obwinionego nie budzi wątpliwości a polega na tym, że w dniu 17.12.2013r. o godzinie 8:15 w O. na ul.(...) kierując samochodem marki O. (...) o nr rej. (...) nie zachował szczególnej ostrożności podczas zmiany pasa ruchu i nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu dla kierującego samochodem marki N. (...) o nr rej. (...) w wyniku czego doprowadził do zderzenia się pojazdów ich uszkodzeń oraz zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym

Obwiniony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona wykroczenia określonego w art. art. 86 § 1 kw w zw. z art. 22 ust. 1 i 4 ustawy Prawo o ruchu drogowym.

Sąd orzekł wobec obwinionego karę grzywny w wysokości 400 złotych. Orzeczona kara, w ocenie Sądu, jest współmierna do stopnia zawinienia obwinionego i społecznej szkodliwości zarzucanego mu czynu i nie może być postrzegana jako rażąco surowa.

Sąd na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw z art. 119kpw zwolnił obwinionego od kosztów postępowania i opłaty, uznając, iż osiągnięte przez niego dochody nie pozwalają mu na ich uiszczenie.